

Publikums Side set ikke tilfredsstillende, af Hensyn til, at der endnu er en af dem tilbage, som man af Humanitetsgrunde i 1903 lod faa en lille Route — selvfølgelig for en mindre Betaling. Dette er Grunden til, at man har maattet sige: Nu skulle vi have en postalt set tilfredsstillende Ordning, og saa maa den gamle Mand paa 78 Aar finde sig i at faa sin Afsked. Men den Omstændighed, at man i 1903 var hensynsfuld, kan ikke involvere, at man — fordi der i Mellemtiden er kommet en Pensionslov i 1906 og derefter i 1908 en Bestemmelse i Lønningsloven, hvorefter de paagældende kunne faa Lov til, naar de komme ned paa den mindre Lønning, at blive ved med at indbetale til Pensionsfonden — eller Statskassen, som det egentlig er — i Forhold til den tidligere Lønning og derved opnaa en større Pension — kan opstille et Krav for den paagældende om at faa Tillæg til sin Pension ved at henvise til disse Bestemmelser, der ere blevne gennemførte i 1906 og 1908.

Det Hensyn, der kan være at tage her, og som jeg indrømmer, at jeg er noget tilbøjelig til at tage, efter at den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne (Birch) har talt, er ikke Hensynet til den Uret, vedkommende Mand har lidt — thi han har bogstavelig ikke lidt Uret —, men det er Hensynet til, at der desværre af Statens Tjenestemænd er nogle, der ere saadan stillede, at de have for lidt at leve af og paa den anden Side heller ikke kunne faa Alderdomsunderstøttelse. Vi have jo i Alderdomsunderstøttelsesloven ved den Forandring, som blev gennemført i 1908, for det første gennemført, at der ved Tildeling af denne Understøttelse skal ses bort fra Fribolig m. v. til et Beløb af 100 Kr., og Kommunalbestyrelserne ere desuden berettigede til — ikke forpligtede til — at se bort fra en yderligere Indtægt paa indtil 100 Kr., som den paagældende maatte have som Pension, Livrente, Af-tægt eller anden Ydelse. Det vil altsaa sige, at der i alt i Fribolig m. v., Natu-ralydelser og Pension kan ses bort fra et Beløb af 200 Kr. Nu vil jeg forudsætte, at Kommunalbestyrelsen er human, hvad jeg synes, den bør være og forhaabentlig ogsaa er; saa kan den se bort fra 200 Kr., men da mange have 200 Kr. i Pension, vil det sige, at hvis de kunde faa Alderdomsunderstøttelse, var hver 50 Kr., Staten gav yderligere, i Virkeligheden ikke et Tilskud til vedkommende, men til Kommunen, thi den var ikke berettiget til at se bort fra, at vedkommendes Indtægter

nu vare blevne et saadant Beløb større. Det er det, der bevirker — med Rette, synes jeg —, at der fra Administrationens Side altid i Tilfælde, hvor den paagældende, efter hvad man kan skønne, er berettiget til Alderdomsunderstøttelse, maa fares frem med en vis Varsomhed, da det ikke er Meningen, at Statskassens Midler skulle bruges til at hjælpe Kommunen, men til at give den paagældende en mere økonomisk velsitueret Stilling.

Det har hverken for Ministeriet eller, efter hvad jeg kan se af det Andragende, der har været fremme i Finansudvalget, og om hvilket der har været Samraad med mig, været godtgjort, at den paagældendes Stilling var saadan, at han havde for stor Indtægt til at faa Alderdomsunderstøttelse, men paa den anden Side for lidt at leve af. Det kan imidlertid være, at der i dette specielle Tilfælde, fordi vedkommende har været mange Aar i Statens Tjeneste, kan være Grund til at give ham en Understøttelse, og jeg skal, om der kommer Andragende ind, være villig til at se derpaa med Velvillie. Som den ærede Ordfører (Jerichow) oplyste, have vi jo Ret til i saadanne Tilfælde at yde af den almindelige Understøttelseskasse et mindre Beløb, ganske vist een Gang for alle, men der bliver saa Tid til at se Sagen nærmere an. Ifald Manden lever, kan der maaske blive Tale om, at man paa næste Aars Finanslov kan søge et Tillæg til ham; det skal jeg imidlertid ikke udtale mig om. Men jeg maa fraraade at stemme for Ændringsforslaget, da det kunde have farlige Konsekvenser saaledes at give Pensionsloven tilbagevirkende Kraft. Jeg vil henstille til den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne (Birch), om han ikke efter disse Udtalelser skulde føle sig foranlediget til paa samtlige Ændringsforslagsstilleres Vegne at tage Ændringsforslaget tilbage. Hvis han ikke gør det, kan jeg ikke andet end fraraade Tinget at stemme for det.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Jeg skal begynde med at rette en Tak til Finansudvalget og den ærede Ordfører (Jerichow) for Tiltrædelsen af samtlige de af mig stillede Ændringsforslag.

Dernæst vil jeg gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 11 af det radikale Mindretal, og som nu blev motiveret af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). Det ærede Medlem rettede